

Videre fremgår det, at accept alene af håndfri installationer vil være et signal om, at der er trafikikkerhedsmæssige problemer forbundet med at telefonere under kørsel, og et forbud mod telefonering med håndholdte mobiltelefoner vil derfor dels kunne begrænse brug af mobiltelefon, dels kunne opmuntre fabrikanter og installatører til at udvikle enklere og billigere installationssystemer.

Færdselssikkerhedskommissionen har i en udtalelse over Rådets rapport, specielt omkring anbefalingen af at overveje et forbud om brug af håndholdte telefoner, anført følgende:

»En *enig* kommission finder, at brug af håndholdte mobiltelefoner under kørsel reducerer førerens fulde koncentration om trafikken, specielt når telefonen anvendes i »tæt« trafik. En *enig* kommission anbefaler, at førere, der agter at benytte mobiltelefon under kørsel, får installeret håndfri betjening.

Med i overvejelserne om et eventuelt forbud mod håndholdte mobiltelefoner under kørsel finder *et flertal* af kommissionens medlemmer det relevant at inddrage det aspekt, at der også er andre faktorer, der medfører, at bilister er mindre koncentrerede i trafikken, og som det er givet fald burde overvejes særskilt at forbyde – f.eks. betjening af radio- og kassetteafspiller, tænde og ryge tobak osv.

Herefter finder *et flertal* af Færdselssikkerhedskommissionen, at den manglende dokumentation om mobiltelefoners negative indvirken på trafikulykker vægtet overfor de positive aspekter ved brug af mobiltelefoner i biler – herunder anmeldelse af spritbilister og biltyve samt oplysninger om færdselsulykker osv. – medfører, at et lovindgreb mod brug af håndholdte mobiltelefoner under kørsel ikke kan anbefales.«

Der er ikke rejst tvivl om, at brug af håndholdte mobiltelefoner under kørsel reducerer førerens koncentration om trafikken.

I den forbindelse bemærkes det også, at en *enig* Færdselssikkerhedskommission har anbefalet, at førere, der agter at benytte mobiltelefon under kørsel, får installeret håndfri betjening.

Videre bemærkes, at forslaget ikke er et generelt forbud mod at samtale med mobiltelefon under kørsel, men et forbud for føreren mod den risikofyldte brug af *håndholdte* mobiltelefoner under kørsel.

Et forbud for føreren mod brug af håndholdte mobiltelefoner under kørsel kan være vanskeligt at håndhæve, f.eks. – såfremt der er flere personer i bilen – at konstaterer, hvem der har brugt den håndholdte mobiltelefon.

Dette er imidlertid også og nok i højere grad situationen allerede i dag, når det skal bevises, at der foreligger en overtrædelse af færdselslovens § 3,

hvorefter den udviste adfærd, f.eks. brugen af mobiltelefoner, forårsagede fare eller forvoldte skade for andre.

Et forbud som det, regeringen lægger op til, behøver ikke at vanskeliggøre, at der tilgår politiet oplysninger om trafikulykker, anmeldelser af lovovertrædelser, f.eks. spritkørsel, såfremt der sker installation, der muliggør håndfri betjening. Samtidig vil det fortsat være muligt f.eks. at køre ind på en rasteplads eller holde ind til siden, hvor det trafikalt er forsvarligt, for at foretage disse opkald.

I tilknytning til et forbud mod førerens brug af håndholdte mobiltelefoner under kørsel foreslås en bemyndigelsesbestemmelse for trafikministeren til at fastsætte nærmere regler om brug af teledstyr under kørsel. En sådan bemyndigelse vil sikre, at trafikministeren i fremtiden kan fastsætte nærmere regler for brug af andet teledstyr under kørsel, hvilket kan være hensigtsmæssigt og nødvendigt set i relation til den teknologiske udvikling, der er på området.

Hensigten med bemyndigelsesbestemmelsen er at skabe mulighed for trafikministeren til at regulere området for brug af andet teledstyr i køretøjer, f.eks. hvis forskning og/eller ulykkesstatistikken tilsiger en sådan regulering.

Det kan i den forbindelse blive nødvendigt med særlige regler for f.eks. førere af udrykningskøretøjer m.v.

Forud for udstedelse af sådanne nye bestemmelser vil der naturligvis blive foretaget en høring af relevante myndigheder og organisationer.

Til nr. 11

Betegnelsen »orienterende køreprøve« har siden indførelsen ved færdselsloven af 1976 været brugt som betegnelsen for den køreprøve, der foretages som en kontrol af førerens kørefærdighed i forbindelse med en frakendelse af førerretten.

Da den orienterende køreprøve af føreren med rette opleves som en kontrolforanstaltning, foreslås betegnelsen ændret til »kontrollerende køreprøve«.

Til nr. 12

Efter de gældende regler er det en forudsætning for generhvervelse af førerretten efter en ubetinget frakendelse, at ansøgeren består en orienterende køreprøve. Denne køreprøve består af en teoretisk og en praktisk prøve og gennemføres efter samme retningslinier som en almindelig køreprøve. Der stilles i dag ikke krav om forudgående køreundervisning i forbindelse med indstilling til orienterende køreprøve.